

ПРОТОКОЛ

№ 23

гр. Кнежа, 22.01.2024 г.

РАЙОНЕН СЪД – КНЕЖА, I-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и втори януари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: Пламен Г. Т.

Съдебни Н. Ц. КАРЛУКОВА

заседатели: МИРЕЛА АНГ. ДИМИТРОВА

при участието на секретаря Красина М. Давидова
и прокурора А. П. Т.

Сложи за разглеждане докладваното от Пламен Г. Т. Наказателно дело от
общ характер № 20221430200171 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 10:30 часа се явиха:

Районна прокуратура – гр. Пл. /ТО Кн./ – уведомена от предходно с.з., се
представява от прокурор А. Т..

Подсъдимият С. Т. А. – уведомен от предх. с.з., се явява лично и със сл.
защитник адв. С. Ш. от АК Пл..

В залата се явява бащата на подсъдимия С. А. - Т. Р. А..

Съдът констатира, че по делото с вх. №186/17.01.2024 г. е постъпила
молба от Т. Р. А. баща на подсъд. С. А., с която моли да бъде допуснат по
делото срещу С. Т. А. като свидетел.

Прок. Т.: Да се даде ход на делото.

Адв. Ш.: Да се даде ход на делото.

Подсъд. С. А.: Съгласен съм с казаното от защитника ми. Да се гледа
делото.

Съдът предвид изложеното от страните счита, че не са налице
процесуални пречки за разглеждане на делото и

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Предоставя възможност на страните за отношение по докладваната по - горе молба от бащата Т. А. на подсъдимия С. Т..

Прокурора: Молителят Т. А. присъства във всички съдебни заседания по настоящето наказателно общ характер дело и считам, че се явява пречка за разпитването му в качеството на свидетел. Ето защо моля съда да остави без уважение молба на Т. А..

Адв. Ш. : Уважаеми г-н съдия споделям становището на прокурора, но моля бащата Т. А. да бъде допуснат като слушател в залата.

Подсъд. С. А.: Съгласен съм с казаното от защитника ми.

Съдът съобразно изложеното по - горе от страните счита, че не са налице процесуални основания за допускане до разпит на молителя Т. Р. А., който е баща на подсъд. С. Т. А., тъй като този молител е присъствал по време на разглеждането на делото включително и на разпита на всички свидетели по него.

Предвид изложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ без уважение молба на Т. Р. А. баща на подсъд. С. Т. А. за допускане до разпит като свидетел по делото.

Прокурора: Желая да чуя становището на защитата във вр. с организиране на защитата при новото обвинение което е повдигнато, като е намалена стойността в новото обвинение.

Адв. Ш.: От името на доверителя ми смятам, че правилно и законосъобразно прокурорът измени размера на щета.

Подсъд. С. А.: Съгласен съм с казаното от защитника ми.

Прокурора: Във връзка с прочетените разпити на неявили се непълнолетни свидетели, които са били разпитани в ДП говоря за упражнен натиск от бащата на подсъдимия, които да затаят истината в настоящето съдебно производство ви представям електронна справка за съдимост на Т. Р. А., с влязло в сила решение №72/2021 г. по АНД 212/2021 г. на РС Кн. за извършено престъпление по чл. 293, ал.1 от НК за склоняване към лъжесвидетелство на основание чл.78А, ал.1 от НК му е наложено административно наказание глоба в размер на 1000 лева, която справка моля да се приобщи по делото.

Съдът предостави копие от свидетелството за съдимост на Т. Р. А. на адв. Ш..

Адв. Ш.: Възразявам да бъде приета тази справка за съдимост Т. Р. А., тъй като не е правно ирелевантна към настоящия спор и касае лице, което няма качества в настоящето производство. Възразявам да бъде приета представената справка за съдимост като доказателство.

Подсъд. С. А.: Съгласен съм с казаното от защитника ми.

Реплика на прокурора: Касае се за косвено доказателство, което е в пряка зависимост – подбуждане към лъжесвидетелстване на свидетели по настоящето дело.

Адв. Ш.: Не заявявам дуплика.

Съдът съобразно изложеното по - горе

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА справка за съдимост на Т. Р. А., като счита същата за относима към предмета на настоящето производство.

Прокурора: Нямам други доказателствени искания. Моля да се приключи съдебното следствие и се даде ход на съдебната прения.

Адв. Ш.: Нямам други доказателствени искания. Моля да се приключи съдебното следствие и се даде ход на съдебната прения.

Подсъд. С. А.: Поддържам казаното от защитата ми.

Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ и
ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ.

Прокурора: Поддържам изцяло повдигнатото обвинение по отношение на С. Т. А. в извършено от него престъпление по чл. 216, ал.1 във вр. с чл. 63, ал.1, т.4 от НК, за това, че: макар и непълнолетен, но като разбирал свойството и значението на извършеното и могъл да ръководи постъпките си, на 06.11.2020 г. в с. П., обл. Пл. противозаконно е унищожил чрез запалване чужд недвижим имот: стопанска постройка – кошара, находяща се на ул. „ ****“ №*, на стойност 400 лева, собственост на А. Р. А. от същото село.

Повдигнатото обвинение безспорно е доказано от събраните включително и на съдебното следствие и на досъдебното такова доказателства - показания на свидетели, изготвени множество експертизи, психолого-психиатрична експертизи на непълнолетния извършител на деянието, който понастоящем е пълнолетен и показания на непълнолетни свидетели, разпитани на досъдебното производство. От показанията на същите става ясно, че на процесната дата тримата си играели и се озовА. пред процесната кошара, собственост на чичото на подсъдимия, като неговите връстници свидетелстват, че е казал „ Хайде да палим нещо“. Това са били думи на подсъдимия, който влязъл в кошарата, събрал сухи треви и е запА.л същата със запалка. След това е разнесъл огъня из кошарата и тя се е запалила. Установи се, че собственик на кошарата е чичото на подсъдимия. Причинената имуществена вреда е в размер на 400 лева. На пръв поглед се касае за маловажен случай на унищожаване, но тук се касае за палеж, много тежко обществено деяние – запалване, с което се постига вредоносен резултат на ниска стойност. Ето защо е повдигнато обвинение за престъпление по чл. 216, ал.1 от НК, а защо не е маловажен случаят? Предвид личността на дееца, подсъдимият като непълнолетен е наказван с мярка за неотклонение: „Надзор на ИДПС“ са му налагани възпитателни мерки многократно за извършен от него палеж, като непълнолетен за друг такъв подобен случай е имал наложено възпитателна мярка настаняване във възпитателно училище – интернат, което дело беше разгледано в РС Кн. и с тържественото обещание на родителя, който се намира пред вас и на самия тогава непълнолетен С.. Тази възпитателна мярка беше променена в „ Последно предупреждение“. Даде му се възможност лицето да се превъзпита. Резултатът е пред вас – деецът не се е превъзпитал. Неговият баща след това деяние е обикалял по къщите на непълнолетните свидетели - деца, които са били със синът му да ги заплашва и да им казва да не казват истината, но в крайни сметка тези деца излязоха герои и казаха какво се е случило. Имаше разпит и пред съдията и държавата заплати над две хиляди лева, за да се окаже, че те говорят истината. Ето защо поддържам това обвинение по отношение на подсд. С. А., като включително има множество други известни преписки, водени срещу него за негови постъпки в населеното място където живее. Съжалявам, че по делото се представиха единствено характеристични справки от детска педагогическа стая, а не от обществото, от кмета на населеното място. Няма човек в

населеното място, който да каже добра дума за подсъдимия. Ето защо считам, че по така повдигнатото обвинение следва на подсъдимия да се наложи едно наказание към минимума, тъй като е за първи път наказание „ Лишаване от свобода “ към минимума, предвидено в разпоредбата на чл. 63, ал.1, т.4 от НК, изпълнението на което да бъде отложено за срок от три години, съобразно чл. 66, ал.1 от НК. Считам, че такова по вид и размер наказание ще бъде превъзпитателно.

Адв. Ш. : Г-н съдия, уважаеми съдебни заседатели така изглежда казуса от гледната точка на прокуратурата, но това ли е обективната истина? Може ли да се постанови присъда на база събраните по делото доказателства и в голямата си част взаимно си противоречат. Какво имам предвид? На първо място: Къде се намира увредения имот? От внесения от Районната прокуратура обвинителен акт разбираме, че имотът се намира в с. П., обл. Пл., на ул. „ ****“ №*. Същевременно по делото има три на брой официални документа, издадени от длъжностни лица в рамките на служебните им ангажименти, които сочат друго. В писмо от 07.03.2023 г. кмета на община И. отговаря на питане на съда, в което обяснява, че къде се намира изгорялата сграда и казва, че административният адрес на ул. „ ****“ №* се отнася за съседен имот. Също с писмо от 18.10.2033 г. кмета на Община И. дава информация на съда, че имота на ул. „ ****“ е собственост на трети лица: Т. А. И. и Б. А. Р. и е деклариран от тях в службата за местни данъци. По делото имаме справка от Служба по вписванията при РС Кн., с която ни информират, че за имот на ул. „****“ №* няма данни за собственик. Отделно от официално вложените по делото документи самият пострадад А. Р. в протокол от предпоследното съдебно заседание твърди, че не си спомня на коя улица се намира тази кошара. Това го каза свидетел, който повече от 50 години владее този имот. Той не знае на коя улица се намира кошарата. На следващо място не се установи чии е имота. Както споменах от Общината в И. са представили документ от които е видно, че имотът на този адрес е деклариран от трети лица, които му плащат данъците. Но основните твърдения на пострадалото лице, че е имал нотариален акт и това което той твърди в дадените обяснения, че е продал този имот същото не се потвърждава, а напротив опровергават се от представеното писмо от Службата по вписванията, от което е видно, че няма данни за разпоредителни сделки. Ако имаше нотариален акт, това щеше да бъде отразено. Смушаващи са и други противоречия в дадените

свидетелски показания, а именно: в показанията, дадени от непълнолетните свидетели четем, че според тях С. е разбил катинар, който е бил на вратата на кошарата. Мисля, че с камъни, а така наречения собственик в обясненията си пред съда казва, че нямало поставен катинар на кошарата по това време. Цитат :“ Аз залоствах вратата с един шип“. При положение, че собственикът твърди, че не е имало катинар в обвинителния акт се твърди, че С. А. е разбил катинара. На следващо изключително важно място важно е обстоятелството, че щетата е в размер на 400 лева. Това е оценката на вещото лице по отношение на кошарата след 50 % овехтяване, както е описал експерта. Към тази сума са прибавени режимни плащания, които се оказва, че кошарата не е строена от фирми и не следва да фигурира такава сума в оценката. Приемаме че това са 400 лева. Тази сума изначално към момента на увредата е бил в размер по малък от минималната работна заплата, която е била 610 лева. Ако използваме разпоредбата на чл. 2 от НК, че във времето на процеса, ако има промяна на нормативната уредба следва да се избере по благоприятната. Към днешна дата, при постановяване на присъда минималната работна заплата е в размер на 933 лева, което ще рече, че тази цифра е под 43% под минималната работна заплата за страната. Това обстоятелство безспорно показва малозначителност на щетата, което ако съдът възприеме то тогава би трябвало да се опре на разпоредбата на чл. 218в от НК, което прогласява, че наказателното преследване се възбужда по тѣжба на пострада.я за престѣпление по чл. 216, ал.4 от НК - малозначителен случай на увредата. Да, но ние в нашето производство нямаме тѣжба на пострада.я и в тази връзка моля съда да прекрати настоящето производство или хипотетично ако съдът приеме, че не следва да се прекрати производството, то моля да се постанови една присъда в минимален размер, като съобрази възрастта на дееца по времето на 2020 г. и че е бил непълнолетен и я замени с „ обществено порицание“. Това е нашето становище.

Подс. А.: Съгласен съм със казаното от защитника ми. Няма какво да допълня.

Реплика на прокурора: Защитата в своята подзащитна реч започна, че прокуратурата се опряла на взаимно изключващи се обстоятелства. Никѣде не казах, че представените служебни бележки от кмета на населено място с. П. и Община И. не съм се опрял на тях като доказателства. Служебно известно е, че преди 50 години не е имало фирми, които да строят на хората кошара.

Вещото лице каза, че тези начислени режими са минимални, за да бъде изградена такава кошара, а безспорно тя е изградена не със фирма, така свидетелства собственика. Кошарата се намира в рамките на населеното място. И обвинението не е за конкретна улица, тъй като самият пострадал не може да посочи името на улицата, но неговата дъщеря и син, които са живеели там от техните показания се установи, че е имало къща и кошара, а къщата като постройка е продадена на трето лице, което е починало. Това са показания, които следва да бъдат уважени. Считам, че в тази насока обвинението е доказано. По отношение на това ДА. съдът да прекрати служебно делото и да приложи разпоредбата на чл. 63, ал.1, т.5 от НК, като наказанието глоба да бъде заменено с „обществено порицание“, но така образувано делото няма как да бъде прекратено.

Адв. Ш.: Отново подчертавам относно свидетелските показания за местонахождението на имота, с които прокурора базира обвинението не би трябвало да се кредитират, тъй като не е възможно пострадалото лице да е живяло 50 години в този имот и да каже, че не знае адреса на който е живял.

Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНАТА ПРЕНИЯ И
ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ПОДСЪДИМИЯ.

ПОСЛЕДНА ДУМА на подсъдимия А.: Искам да кажа, че това което го казват изобщо не е вярно. Изобщо не съм го извършил такова престъпление. Считам, че съм невинен и искам да бъда оправдан от съда.

Съдът се оттегли на тайно съвещание след което постанови присъдата си която обяви на страните като им разясни правото на въззивно обжалване или протест пред ПлОС в 15 дневен срок от днес.

На съд.заседатели ДА СЕ изплати възнаграждение от бюджета, Съгласенно Заповед №87-АД/30.08.2023 г. на Адм. ръководител на РС Кн..

Протокола се написа и приключи в съдебно заседание в 12.46 часа.

Председател: _____

Секретар: _____